

Kjære alle sammen, velkommen til folkefest og gratulere så mye med dagen!

Det er en ære å få holde denne talen. Et ekte privilegium. Det er stort, for meg som har vokst opp her i Havøysund, og komme hjem igjen for å feire denne viktige dagen med alle dere.

17.Mai blir ofte omtalt som barnasdag. Og det er det også. Det er barnasdag hvor man går i tog, tar på seg finstasen og ikke minst spise så mye pølse og is man bare orker. Det var sånn for meg og, i veldig mange år, men idag har nasjonaldagen en helt annen betydning for meg. I dag står jeg tidlig opp for å kle på meg kystdrakten, finner fram flagget sån jeg kan gå rakrygget i toget å vise min nasjonalitet. Jeg får høre på korpset som fyller gatene med musikk som har vært skreven i historien, og ikke minst får æ kjenne på den sterke følelse av identitet og tilhørighet.

17. mai er først og fremst en dag for glede og feiring. Men vi kan også bruke den til ettertanke. For 204 år siden fikk Norge sin egen grunnlov. Vi hadde ikke vært her i idag uten våres tidligere forkjempere.

Henrik Wergeland var en pådriver for det norske. For at grunnlovsdagen, 17. mai, skulle være en folkefest. Han var samtidig en pådriver for solidaritet med verdens undertrykte og kulturelt mangfold i Norge.

Det har vært mange kamper opp i gjennom tiden, og enda flere vil det bli. Idag så leve vi i den fredelige delen av verden. Vi er så heldig å få leve i et land med demokrati, likestilling og ytringsfrihet.

Jeg er stolt av landet vårt, og av Havøysund. Veldig stolt. Jeg har vært så heldig å få feire 17. mai i et anna land, men også ikke stort legere enn til naboøya, Ingøy. Det har gitt perspektiv, og for meg er ingenting større enn å komme hjem.

Som ung i Havøysund, er det en del begrensninger. Vi er dessverre ikke i verdens navle. Vi har ikke et stort kjøpe sentrer, bowling og en kinosal. Vi har heller ikke like stort utvalg av organiserte aktiviteter som man kan finne andre steder. Men vi har uendelig med muligheter.

Vi har uendelig med muligheter når det kommer til natur og friluft, med fjell på fjell og fiskevann etter fiskevann. Vi har kulturskole tilbud, Ungdoms klubb, Havøysund

musikkforening, Lions, Kyst jenten, Måsøy jæger og fisk og ikke minst Havøysund IL. Ja, det er tilbud for enhver. Både store og små.

Et lokalsamfunn med omlag 1000 innbyggere. Et lokalsamfunn som verdsetter dugnad og frivilligarbeid slik at barn og ungdom har et tilbud. Et tilbud som skaper minner og gode opplevelser. Opplevelser som setter seg i hjertet og gir lysten til å flytte tilbake.

Lysten til å flytte tilbake handler om mer enn en genuin følelse. Det handler om at Måsøy kommune skal gi forutsetninger til at det skal være en mulighet.

Ungdommer som er fløttet bort, for å gå videregående og for å utdanne seg trenger et anker å holde seg fast i. Vi trenger å vite at barna skal få en barnehageplass, at det skal være en trygg skolegang, at man skal ha fast arbeidsplass og et bosted.

Vi må ikke glemme at Havøysund er et lokalsamfunn hvor har vi en del mennesker som er kommet fra andre nasjoner. De er kommet fra andre nasjoner for og jobbe og bosatt seg i kommunen vår. Det mener jeg er bra, og det må vi fortsette å styrke. For Havøysund hadde ikke vært det samme uten det kulturelle mangfoldet vi har.

Dette løser seg ikke selv og er heller ikke en gitt gave. Disse momentene trenger politisk prioritering og en gjennomslagskraft. Men vi har alle et ansvar. Vi har alle et ansvar for å skape arbeidsplasser og bolyst for enhver.

For folkens! En kortsiktig løsning, blir et langsiktig problem.

Måsøy kommune trenger ikke fraflytning og et mindre folketall. Måsøy kommune trenger ny tilflytning og et høyere folketall. Min generasjon og generasjon etter meg. Det er vi som kommer til å oprettholde livet på øya. Derfor er det så essensielt viktig at vi fortsette å stå sammen og tar kampen i lag. Derfor er det så viktig at vi fortsette å gjøre Havøysund til et fint sted å bo og et fint sted hvor folk kan slå seg til ro.

Takk for meg.